

הה' ז' קמץ קטע ואל' נ' ח'

וללו אמר תםך ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במשה ח
 תריבתו על-מי מריבה: האמר לאביו ולאמו לא דאיתו ואת' ט
 אחיו לא הפיר ואת-בנו לא ידע כי שמו אמרתך ובריתך
 יגערו: יזרו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישמו קטורה
 באפיך ובכלי עלי-זובחך: ברוך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה
מחץ מתרנים קבויו ומשנאיו בז'יקובון:

(1)

5. ומלה מתח מוסבה גם על ומשנאיו. ובחדמת רבנו לפרטו למגלה אנטוכוס פריש
 כי פסוק זה נבואה על גזוח בני חמונאי הכהנים שהם מושע לנו, על הינוגים, ותרגם
 פסוקים הללו כר, אליהם ברך את צבאותינו ורצה פעול ידיו ומתח מתוקמוני
 ושונאיו לבב יקומו. ע"כ. ראה שם מהדורתי. 6. על ה'.
 7. המקורש. כי המלה "ט'הראניה" יש לה מובן מקום בולוט ונובה מעין תלפיות, ויש לה
 גם מובן אמצע, בתוכו, ולפי זה יהיה פירוש ובין כתפיו באמצעות מודר הארץ שכנו.
 8. יש לנו "סאכן אלסמא" "שוכנו השמים". וראה שם זה ב. 9. זבולון וישראל.

ס' 283 ז' קמץ
322 ז' קמץ

פרשת בראשית

אב. בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ; והארץ
 הייתה תהו ונבהו וחשך על-פני תהום ורווח אלהים
 מרחפת על-פני הימים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי
 אור: וירא אלהים את-האור כי-יטו

(3)

זה ניסעו בני-ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ניסעו מסכת
 וויחנו באתם אשר בקצתה המדרבָּר: ניסעו מאתם נישב
 על-פי קחוית אשר על-פני בעל צפון ניחנו לפני
 ח' מגדר: ניסעו מפני החירות ניעברו בתרומית המדברה
 וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ניחנו במנרה:
 ט' ניסעו ממנה ניכאו אילמה ובאים שתים עשרה עינת
 מים ושבעים תמרים ניחנו-שם: ניסעו מAILS ויחנו
 שני ימים על-ים-סקופ: *nisuu mims-souf ניחנו במדבר-סין: ניסעו
 י' ממדבר-סין ניחנו בדפקה: ניסעו מדקפה ניחנו
 ט' באלו: ניסעו מאלוש ניחנו ברפילד ולא-היה שם
 ט' מים לעם לשאות: ניסעו מרפילד ניחנו במדבר סיני:
 ט'ו ניסעו ממדבר סיני ניחנו בקבלה המתואה: ניסעו מכברת
 ט' המתואה ניחנו בחרבת: ניסעו מחרבת ניחנו ברטמה:
 ט' טיב ניסעו מרטמה ניחנו ברמן פרץ: ניסעו מרמן פרץ ניחנו
 כא-יבב בלבנה: ניסעו מלבנה ניחנו ברש: ניסעו מרשה ניחנו
 בג'כ' בקהלת: ניסעו מקהלה ניחנו בחר-ספר: ניסעו מר-
 בה ספר ניחנו בחרבה: ניסעו מחרבה ניחנו בחר-ספר: ניסעו מר-
 כו-טו ניסעו מפהלה ניחנו בתחת: ניסעו מטהה ניחנו
 חמוץ בקרחה: ניסעו מטהח ניחנו במתקה: ניסעו ממתקה
 לא ויחננו בחשמנה (1)

ח' א' 222 ז' קמץ

(4)

וישבו לפניו

(6) **הבל' בלבתנו והצעיר בעתרתו ויתמהו האנשים איש אחד**
רעהו: וישא משאות מאת פניו אלה והוא מרשת בתומו
מד' משאות בלב חמש יות וישרו ישברו עופו: וישו את-אשר
על-יבותו לאמר מלא את-אכמותה האנשים אכל כאשׁר

יקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה "

בספר לך תברם ואחר-בנימן וילכו ויידו מוציאים ויעשו
לפניהם: וורא יסף אמר את-בנימן ואברהם אשר על-
ביתו הכה את-ההשאים הפתה וטבח לטה ר' ובכך כי את-
יאכלו האנשים בבהרים: ויעש האיש באשר אנדר יסף "

ויבא האיש את-האנשים ביתה יסף:

7	ג' יולאי ג' ינואר ג' ינואר ג' ינואר ג' ינואר
ב' ינואר	ב' ינואר

ג' ניראני את-

יהושע הבן הגדל עמר לפניו מלאה יהוה ומשפטו
עמר על-ימינו לשטנו: ב' ויאמר יהוה אל-השפט
ויגער יהוה ב' השפט ויגער יהוה ב' הבהיר
בירושלים הלוּ ונ' אוד מצל מאשׁו: ויהושע קינה
לקוש בגדים צואים ועמר לפניו הפלאה רונען

(A) ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר קשייו הבוגרים
הצאים מעליינו ויאמר אל-יה ראה העברתי מעילך
עניך ותלבש אתה מחלצות: הוא אמר ישימו עניך
טהור על-ראשו ונשימים הצניף הטהור על-ראשו
nilbusho בגדים ומלאך יהוה עמו: ונעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר: וכשה אמר יהוה צבאות אם-
ברבי תALK ואמ' את-משמרתי תשמר וגס-אמת
תדרין את-יביטי וגם תשמר את-חצרני ומתמי לך
מחלבים בין קעדרים לאלה: חשמע נא יהושע א-
הבן הגדל את-העיר ורעל קשיבות לפניה קיראנש
موظ היפה בירחני מביא את-עבידי עצמה: ט' כי הנה
האבן אשר נסתה לפניו יהושע עלא-אכן את-שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות וממשי
את-ענן הארץ תהיא ביום אחר: ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל-מחת גפו ואל-
תקת תאניה:

(B) **ארון בלב הארץ:** ג' אלב וואש עינ' וראה והנה
ב' מגלה עפה: ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אליו מגלה
של' ארבלה שעדרים אהבה ורחה عشر באמה: ויאמר אל-
אות האלה היוצאות על-פני כל-הארץ כי כל-הארץ מוחה
ר' כמזה גגה ובלב הירושע מורה קוקה נקעה: ה' יצאתי נאם יהוה
עצאות ובאה אל-בית הגב' ואלב' בית הנשבע בשמי לשקר
ה' ולך בתרוק ביטח וככלתו ואתי עזיו' ואתי אבא: וילא הפלאל
ההבר ב' ניאמר אליו שא נא עילן' וראה מה היוצאות להאות:
ויאמר מה היה ואיאמר זאת האفة היוצאות ויאמר זאת עיקם
מולות: וס' ה' צחין למות מלומות וטומן פרחטן כנסת סלוס לו כל' גומנות
וכוך עמל למלול כה. וכן מוך לנער (מלל כבוי) חנוכה שמחה (כovel זיין) ותוך הארץ: ויאמר זאת הרעה ושילך אתה אל-תור
וונכム גנין (מלחין נא). ובג' קוין לו חונניי"

ג' ינואר
ב' ינואר
א' ינואר
א' ינואר
ה' ינואר

יקחו האנשים את-המנחה הזאת ומשנה "

בספר לך בירם ואחר-בנימן וילכו ויידו מוציאים ויעשו
לפניהם: וורא יסף אמר את-בנימן ואברהם אשר על-
ביתו הכה את-ההשאים הפתה וטבח לטה ר' ובכך כי את-
יאכלו האנשים בבהרים: ויעש האיש באשר אנדר יסף "

ויבא האיש את-האנשים ביתה יסף:

מ' ג' ינואר

" ב' ינואר: ויאמר חיללה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא
הגביע בידך והוא יהיה-לך עבד ואותם על-לשлом אל-
אביכם:

קמי פסוקים. יהוקהו סימן. אמצעיה סימן. יהוחה לי עבריד סימן. ותיבות אלף כיה.

(9)

יהושע הבן הגדל עמר לפניו מלאה יהוה ומשפטו
עמר על-ימינו לשטנו: ב' ויאמר יהוה אל-השפט
ויגער יהוה ב' השפט ויגער יהוה ב' הבהיר
בירושלים הלוּ ונ' אוד מצל מאשׁו: ויהושע קינה
לקוש בגדים צואים ועמר לפניו הפלאה רונען

(A) ויאמר אל-העמדים לפניו לאמר קשייו הבוגרים
הצאים מעליינו ויאמר אל-יה ראה העברתי מעילך
עניך ותלבש אתה מחלצות: הוא אמר ישימו עניך
טהור על-ראשו ונשימים הצניף הטהור על-ראשו
nilbusho בגדים ומלאך יהוה עמו: ונעד מלאך
יהוה ביהושע לאמר: וכשה אמר יהוה צבאות אם-
ברבי תALK ואמ' את-משמרתי תשמר וגס-אמת
תדרין את-יביטי וגם תשמר את-חצרני ומתמי לך
מחלבים בין קעדרים לאלה: חשמע נא יהושע א-
הבן הגדל את-העיר ורעל קשיבות לפניה קיראנש
موظ היפה בירחני מביא את-עבידי עצמה: ט' כי הנה
האבן אשר נסתה לפניו יהושע עלא-אכן את-שבעה
עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות וממשי
את-ענן הארץ תהיא ביום אחר: ביום ההוא נאם
יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל-מחת גפו ואל-
תקת תאניה:

(B) **ארון בלב הארץ:** ג' אלב וואש עינ' וראה והנה
ב' מגלה עפה: ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אליו מגלה
של' ארבלה שעדרים אהבה ורחה عشر באמה: ויאמר אל-
אות האלה היוצאות על-פני כל-הארץ כי כל-הארץ מוחה
ר' כמזה גגה ובלב הירושע מורה קוקה נקעה: ה' יצאתי נאם יהוה
עצאות ובאה אל-בית הגב' ואלב' בית הנשבע בשמי לשקר
ה' ולך בתרוק ביטח וככלתו ואתי עזיו' ואתי אבא: וילא הפלאל
ההבר ב' ניאמר אליו שא נא עילן' וראה מה היוצאות להאות:

ויאמר מה היה ואיאמר זאת האפה היוצאות ויאמר זאת עיקם
מולות: וס' ה' צחין למות מלומות וטומן פרחטן כנסת סלוס לו כל' גומנות
וכוך עמל למלול כה. וכן מוך לנער (מלל כבוי) חנוכה שמחה (כovel זיין) ותוך הארץ: ויאמר זאת הרעה ושילך אתה אל-תור
וונכム גנין (מלחין נא). ובג' קוין לו חונניי"

ג' ינואר

יקחו האנשים את-המנחה הזאת והמשנה "

ב' ינואר: ויאמר חיללה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא

* *

כלכך ק-ח נוכנ

ד' ק-ה

ד' ואיש הפלאה הילך ביה נערני
באיש אשר יעור משנתה: ב' ניאמר אליו מה אתה
ראיה ואמר [ראיין] ראייה וננה מנורת וקב' בלה
וגליה על-ראשה ושבעה גרתית על-יה שבעה
ושבעה מוצקoth לעזרות אשר על-ראשה: ושנים
ויתים על-יה אחד מימן הגליה ואחד על-שמאלה
ונען ואמר אל-הפלאה הילך הדבר כי לאמר מה אלה
ארני הילען הפלאה הדבר כי ניאמר אליו הלוּ
ירעם מה-המה אלה אלה לא אדני: ונען ניאמר
אל-לע' וזה רביה יהוה אל-זורבעל לאמר לא
בחליל ולא בכח כי אם-ברוחי אמר יהוה צבאות
ק-ה אמרת הראשה משאות תנו ותן לה:

NEVER
ENDING
SUPPLY
OF OIL

ד' ק-ה
ב' ק-ה
א' ק-ה
ג' ק-ה
ד' ק-ה
ה' ק-ה
ו' ק-ה
ז' ק-ה
ט' ק-ה

�-ה
ב' ק-ה
א' ק-ה
ג' ק-ה
ד' ק-ה
ה' ק-ה
ו' ק-ה
ז' ק-ה
ט' ק-ה

ויהי רביה יהוה אל-לע' לאמר: כי זרבבל ב'
פדרה היבת זהה ודריה תבאננה ודרוד כויהה עצאות שלתני
אל-קס: כי ב' לילום קטנות ושמחו ורואו את-האבן הפלוא-
בר זרבבל שבעד-הלה עין יהוה המשוטטים בבל-
הארון: ואען ואל-לע' מה-השין הזיתים הילא על-יםין
הפלוא-רעל-שמאלה: ואען שלתני ואל-לע' מה-השין
של' נויים אשר ב' נר' שענתרות הילא המוקדים
מעליהם הילבוב: ויאמר אל-לע' לאמר הלוּ ירעע מה-ה-אלה
ויאמר לא ארני: ניאמר אלה שע' בענ' הילא העדר העדרים על-
ד'

ו' ק-ה
ז' ק-ה
ט' ק-ה
ו' ק-ה

ו' ק-ה
ז' ק-ה
ט' ק-ה
ו' ק-ה

• **ארון בלב הארץ:** ג' אלב וואש עינ' וראה והנה
ב' מגלה עפה: ויאמר אליו מה אתה ראה ואמר אליו מגלה
של' ארבלה שעדרים אהבה ורחה عشر באמה: ויאמר אל-
אות האלה היוצאות על-פני כל-הארץ כי כל-הארץ מוחה
ר' כמזה גגה ובלב הירושע מורה קוקה נקעה: ה' יצאתי נאם יהוה
עצאות ובאה אל-בית הגב' ואלב' בית הנשבע בשמי לשקר
ה' ולך בתרוק ביטח וככלתו ואתי עזיו' ואתי אבא: וילא הפלאל
ההבר ב' ניאמר אליו שא נא עילן' וראה מה היוצאות להאות:
ויאמר מה היה ואיאמר זאת האפה היוצאות ויאמר זאת עיקם
מולות: וס' ה' צחין למות מלומות וטומן פרחטן כנסת סלוס לו כל' גומנות
וכוך עמל למלול כה. וכן מוך לנער (מלל כבוי) חנוכה שמחה (כovel זיין) ותוך הארץ: ויאמר זאת הרעה ושילך אתה אל-תור
וונכム גנין (מלחין נא). ובג' קוין לו חונניי"

OPORTUNI
FOR THE
FUTURE

ו' האיפה והישך את-אבנה העופרת אל-פיה:

